

<Het verhaal achter het
slijm>

<Het verhaal achter
het slijm>

<Stan van den Brink>

Schrijver: Stan van den Brink
Coverontwerp: Stan van den Brink
ISBN:666
© <Stan van den Brink>

Contents

1	De backstory van Blob (l is stil) 6
2	De achterliggende gedachte van een doden leger.....15
3	De fall-out20
4	Dat wat ook wel jeugd wordt genoemd25
5	Over de dungeon waarin ik ben opgegroeid29
6	De zoektocht.....32
7	De opvoeders40
8	De opvoeders maar nu voor de echte lezers onder ons.40
9	De necromancer42
10	Verraders46
11	465 A.K.....48
12	Het eiland.....54
13	Het dorp.....60
14	Extra's.....61

1 De backstory van Blob (I is stil)

DE KOMPLETE BACKSTORY VAN BLOB, HET MOET NU ZO'N DERTIG JAAR GELEDEN ZIJN DAT IK BEN GEBOREN. (JA DERTIG JAAR ALWEER DE TIJD VLIEGT ALS JE AAN HET JAGEN BENT OP MOORDENAARS EN ANDERE WEZENS DIE JE ONTERECHT ONRECHT HEBBEN AANGEDAAN) MAAR DAAR GAAT HET NIET OM IK BEN DUS OP DEZE AARDE GEZET ALS KLEINE KUBUS OP EEN PLANE OF EXISTENCE EN HET LIEFST ZOU IK DAAR WEER VAN AF WILLEN SNAP JE.

OM TE BEGRIJPEN HOE DIT IS
GESCHREVEN EN DE VOLGORDE EN AL
DIE ANDERE ONZIN EIGENLIJK MOET JE
EERST DIT WETEN WIJ KUBUSSEN ZIJN
NOOIT ZO GEWEEST VAN HET BIJHOUDEN
VAN DINGEN, HET ONTHOUDEN VAN
DINGEN UBERHAUPT DENKEN IS NIKS
VOOR DNS KUBUSSEN WANT TOT VOOR
KORT WAREN WE NIET MEER DAN
GEWETENLOZE WEZENS.

WEL WAREN WE GOED IN DNS WERK
(WELK WERK VRAAG JE JE NU VAST AF)
HET BEWAKEN VAN DINGEN NATUURLIJK
EN HET OPRUIJEN VAN ONGEDIERTE EN
HET SCHOONHOUDEN VAN DUNGEONS
EN ONDERTUSSEN ALLES INSMEREN MET
EEN GIFTIGE LAAG NATUURLIJK ZODAT
HET LANGER SCHOON BLIJFT. DIT
ALLEMAAL OMDAT ALLES DAT OP DNS
PAD KOMT MEEGENOMEN WORDT EN
OPLOST IN DNS LICHAAM. EN DAAROM
HEBBEN MIJN OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVEVR,
OVER,OVER, OVER, OVER, OVERV, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,
OVER, OVER, OVER, OVER, OVER, OVER,

HET BEDRIJF DAT ZE HEBBEN
OPGESTART (THE CUBE) DAT NU AL
VOOR MILLENIA GOED GERUND WORDT
MAAR DAN OOK ECHT GOED (ER WAS
NAMELIJK GEEN DUNGEON WAAR WIJ
NIET ZATEN EN OOK VOOR MILLENIA GING
HET GOED WE WAREN WELVAREND MAN,
IK DURF WEL TE ZEGGEN DAT WIJ EEN
VAN DE BESTE BEDRIJVEN HADDEN VAN
HEEL DE PLANEET MISSCHIEN WEL HET
BESTE BEDRIJF OVER HEEL DE SPACE) IS
SINDS EEN AANTAL DECENIA NIET MEER
OPERATIONEEL. WANT WAT GEBEURD ER
ALS JE LAX WORD ALS JE NIET MEER
GEEFT OM WAT JE DOET ALS JE NIET
MEER JE BLOED (NIET DAT WE DAT
HEBBEN) JE ZIEL (HELAAS OOK NIET)
NIET MEER IN JE BEDRIJF STEEKT DAN
GAAT HET EEN KEERTJE FOUT EN DAT
GING HET OOK BIG TIME WE HADDEN HET
VERKNALD WE LETTE NIET MEER OP WE
MAAKTE FOUTEN FOUTEN DIE NIET NODIG
WAREN.

Na millennia van goed te hebben gewerkt ging het dus fout maar dan ook echt fout goed fout.

Na millennia de dungeons goed te hebben verdedigt en beschermd en bewaakt werden sommigen van ons (niet allemaal hoor) laks ze lette niet meer zo op als dat ze ooit deden, sommigen raakte overmoedig en begonnen te denken dat niks ze meer kon stoppen en dit alles in combinatie met grote groepen avonturiers die trouwens dat moet ik er wel bij vermelden ook steeds sterker werden. En zo in eens begon het we vielen als snottieten een voor een van het plafond in een donker zwart benauwd vochtig en begroeid gat eentje waar je niet meer uit komt niet zomaar in ieder geval. En een voor een vielen we tot alleen nog maar de tak van mijn familie overbleef.

Mijn familie waar ik het net over had verbleef in de grootste dungeon van allemaal, de dungeon van een van (als het niet de grootste is) grootste necromancers van onze generatie. Het is ook daardoor dat ik een grote aanleg en veel kennis heb weten te vergaren over de arcane wetenschappen maar

het was de drijfveer van mijn door wilde hersenloze achterlijke avonturiers afgeslachte familie om mijn vierkante figuur om te ruilen en me te laten transformeren en ontpoppen tot wie ik nu ben ik moest mezelf omarmen en de vierkante buitenkant inruilen om benen te groeien en armen en mijn hoofd met hersenen er in of iets dat voor hersenen door kan gaan en ook te gaan gebruiken en zo niet alleen het bedrijf maar vooral mijn familie te wreken voor wat ze allemaal mij hebben aangedaan.

Eenmaal toen de dungeon compleet was leeggeroofd alles tot de laatste stuiver gestolen was en meegenomen was, de dungeon waar ik als kleine kubus dertig lange jaren heb gewoond en gewerkt en nu moederziel alleen achter ben gebleven omdat ik niet ging vechten ik verstopte me ik bleef achter alleen omdat ik een lafaard was/ben ik denk dat ik ben moet zeggen.

Een voordeel dat wij plasmoids hebben is dat we ons heel makkelijk kunnen verstoppen in kleine plekken, gaatjes, kieren, elke hoek kunnen wij ons in wurmen en ik wurmde mijzelf in een

geheime kamer waar in die geheime kamer nog een geheim zat een nog beter bewaakte plek een geheime opberging met de laat ik maar zeggen de belangrijkste boeken ooit.

De geheime opberging bevatte alle belangrijke boeken, bestanden en andere belangrijke documenten ooit gemaakt door de necromancer en ik nam ze allemaal in mij op tijdens mijn onderduiking. Alle kennis alles dat er in die boeken en andere papieren was geschreven ramde ik in mij. Daardoor bezit ik nu een hoop belangrijke kennis, belangrijke kennis waar een beginnende wizard jaloers op mag zijn. En gelukkig heb ik de drijfveer en motivatie om het allemaal te leren en mij nog verder zal pushen en niet te vergeten de essentie van mijn afgeslachte familie in een speciale pot gemaakt van necromancer kristal en obsidiaan die de geest van mijn familie in leven houdt (letterlijk hoor maar ze kunnen tegen mij praten) deze houd ik ten alle tijden bij mij want ze kunnen me helpen door de moeilijke tijd heen te komen. Als het even niet meer gaat dan kijk ik gewoon in de pot en dan komt er wel een familie lid boven drijven die mij gerust kan stellen. (voor het niet ziende

oog is het gewoon een necromancer pot met een hoop slijm er in maar voor mij een pot met allemaal stukjes familie die als ze met me willen praten ze hun gezicht tegen het doorzichtige kristal drukken waardoor ik ze kan zien en mee kan communiceren).

Een aantal jaren volgden waarin ik alleen in het bos en in de dungeons moest overleven. Ik moest overleven met alleen mijzelf en de brandende gedachte die ketterde in mijn nog vrij verse brein. Nu ik hier ben gekomen op het punt waar ik nu ben, zo wanhopig ten einde raad met eigenlijk nog maar een uitweg ik moet andere avonturiers gaan gebruiken om zo aan mijn doel te komen. Mocht het dan zo ver komen dat ik iemand van een klif moet afgooien of iemand zijn strot er uit trekken om zo iemand anders op te kunnen hangen dan zal ik niet aarzelen en er geen minuut over twijfelen zelfs iemand in de rug steken zal geen probleem zijn. Ik zal alles doen om mijn doel te kunnen verwerkelijken en tot die tijd zal ik vriendelijke Blob (de I is stil die spreek je niet uit) spelen om ze te misleiden en zodra het moment er is dan druk ik het mes in het lichaam maar tot die tijd zal

ik op mijn hoeden blijven. Tot die tijd zal ik mijn plan verder beramen.

En dan de volgende stop het verzamelen van lijken, want met familie ga ik echt niet meer werken, en niet omdat het de laatste keer niet helemaal goed ging maar meer omdat het gewoon niet verstandig is om met familie te werken weet je. Familie daar hecht je waarden aan maar dat maakt je zwak plus de levende kosten meer en hebben dingen nodig als slaap en zo (aanstellerig naar mijn mening).

2 De achterliggende gedachte van een doden leger.

na wat er met mijn familie, vrienden en collega's is gebeurd (ik hoop dat ik het niet allemaal moet herhalen maar anders kun je natuurlijk hartstikke makkelijk kijken naar het hoofdstuk hiervoor waar kort wordt uitgelecht hoe iedereen helemaal is afgeslacht) weet ik niet zo zeker meer of ik wel goed kan werken met levende mensen en wezens, en natuurlijk is het straks aan mij om na het wreken van mijn familie, vrienden en collega's om het bedrijf van mijn familie weer helemaal op te bouwen. Nu ik de kennis heb en de kennis die ik nog tracht te vergaren hoop ik dat ik het bedrijf weer kan beginnen maar dit keer met een heel doden leger natuurlijk en met mijzelf als necromancer als hoofd van het bedrijf, dit natuurlijk omdat ons vorige hoofd en werkgever meneer de necromancer dood is R.I.P. en daarom moet ik het doen omdat hij er helaas niet meer bij is. maar ik ga niet de zelfde fouten maken die hij heeft gemaakt. Ik ga mijn levenskracht

ergens in stoppen en het bewaken met mijn leven.

Eenmaal als ik dat allemaal heb gedaan dan pas gaat het echt werk beginnen als je begrijpt wat ik bedoel. Dan begint de grote expansie de uitbreiding van de eeuw zo maar te noemen. Eerst meer dungeons tot mijn kring roepen en herstellen in hun oude glorie alleen dit keer met een dode leger en klonen van mijzelf als supervisors en dit allemaal tegelijkertijd met nieuwe avonturiers die iedere dag binnen komen dan dood gaan en zo zich gaan toevoegen aan mijn leger van ondoden doden. Want dat is het nou gewoon ja iedereen die dood gaat in de dungeon wordt een gedeelte van de dungeon het perfecte business plan zo maar te noemen. Want blijven komen dat zullen ze zowiso wel gaan doen daar heb ik mij bij neergelegd maar ze gebruiken had ik nog niet bij stil gestaan dus dat is wel een slimme set geweest. En dit allemaal terwijl ik mijn dubbelgangers op pad stuur om meer wezens binnen te halen en avonturiers te lokken en zo ook meer kennis te vergaren voor mij.

Terwijl ik gelukkig, mocht mijn plan gelukt zijn het eeuwige leven hebben zal ik mijn nieuwe bedrijf niet meer afhankelijk laten zijn van grote bazen die slecht betalen ik zal niet meer afhankelijk zijn van onrecht te weinig geld of wat dan ook iedereen zal afhankelijk worden van mij. Het bedrijf dat ik voor ogen heb zal als een gigantische monopolie regeren over alles, alles zal worden overgenomen wij zullen alles overspoelen als een zuiverende vloedgolf dat alles op zijn pad verslind en zuivert, alles zal vallen onder het gewicht van de zuiverende golf, alles zal worden opgeslokt door de kracht van het vernietigende water, Alle artefacten zullen worden verzameld (maakt niet uit hoe we er aan komen) alle wezens zullen worden gevangen (en worden dan afgericht en gefokt) (dit voor meer wezens) en alle kennis die er is op deze plane van bestaan zal worden verzameld en worden vastgelegd in de kluis. En zo beetje bij beetje zal alles vallen en weer herrijzen onder mijn vlag.

Geen een avonturier zal nog veilig zijn
als ik mijn doel heb verwezenlijkt
mensen, wezens, mythische monsters
zelfs goden zullen beven als de
banieren zien wapperen van

THE CUBE.

Want met maar een doel voor ogen kan
niks mij stoppen (ons sorry) en met mij
bedoel ik mijzelf natuurlijk de pot met
vloeibare familie en het leger van
klonen en doden dat vanaf nu een
nieuwe naam gaat krijgen

DE NIEUWE REPUBLIEK VAN DE KUBUS.

Maar dan anders dit doordat ik mijzelf natuurlijk gewoon aan de macht houd maar niemand mag dat weten snap je ja natuurlijk snappen jullie dat want klonen stemmen natuurlijk op mij en doden stemmen niet en ja dat is het enige waar dit leger uit bestaat en een ieder die er tegen is tij.

ik weet dat wat mijn plannen zijn en hoe
moeilijk deze misschien te begrijpen
zijn maar ik ben er heilig van overtuigd
dat het mij gaat lukken, ik zal wel
moeten.

Dus plan van aanpak.

Stap 1, sterk worden door als een parasiet mee te gaan met een grote groep avonturiers.

Stap 2, de groep avonturiers zodra de tijd rijp is een mes door hun rug steken.

Stap 3, wraak nemen op hen die mij onrecht hebben gedaan.

Stap 4, het bedrijf weer herstellen in zijn oude glorie maar dan beter.

Dit gaat lukken omdat ik tegen de tijd van stap twee een onsterfelijke necromancer ben en met de macht die ik dan bezit zal niks me meer in de weg staan en het plan om de grootste dungeon monopolie te worden en te krijgen met alle kennis die er maar te vinden is zal een eitje worden.

3 De fall-out

Voor dit korte verhaal moeten we 5 jaar terug, naar het moment in tijd waarop ik alles kwijtraakte en alles veranderde het moment in tijd dat het verloop van deze wereld en dit universum een andere wending zou gaan geven.

Na dat een groep avonturiers gekomen was in onze (mijn) dungeon en iedereen afmaakte en dan bedoel ik ook echt iedereen drong er iets tot mij door.

Ik kon niet blijven zitten in een hoekje en mokken om wat was gebeurd maar wel om wat ik had kunnen doen.

Ik kwam tot de realisatie dat na mijn fout ik hier niet kon blijven, wachten en mokken ik moest hier weg (de dungeon uit bedoel ik daar mee) ik besloot naar boven te gaan uit de gron te kruipen waar ik me had verstopt. Lastig dat het was niet alleen omdat ik mijn hele leven onder de grond had gewoon als kubus maar ook omdat ik moest wennen aan mijn nieuwe benen. Het voelde als een eeuwigheid voordat ik eindelijk voor het eerst in mijn korte bestaan het warme zonlicht op mijn huid voelde. (in werkelijkheid was het maar een paar uur dat ik er over deed maar ja

overdrijven is gewoon makkelijker want het klinkt dramatischer en zo ook beter voor het verhaal dus houd je verontwaardigde blikken voor je stel je niet aan en lees gewoon verder plus dit is mijn verhaal ik mag doen en zeggen wat ik wil dus het is gewoon een eeuwigheid dat ik er over heb gedaan om er uit te komen punt uit klaar over lees verder)

Tot mijn grote verbazing was de wereld niet heel anders dan ik me had voorgesteld het enige dat ik wist natuurlijk van de buitenwereld en van boven was dat wat mijn naasten mij vertelde en wat ik kon zien op schilderijen en kunst. En na 25 jaar in een donker gat te hebben geleefd was mijn kleur daar ook naar gaan staan ik was grauw bijna levenloos maar nu ik hier buiten was en voor het eerst vrede en rust voelde wist ik dat ik mijn kleur moest aanpassen naar iets dat mij een goed gevoel gaf (bosgroen).

Dus ik was buiten voor het eerst buiten en ik moet je dit zeggen het leven in de

natuur begon direct en het was niet makkelijk ik heb wrede dingen moeten doen om te kunnen overleven en genoeg gezien voor een heel leven. (maar het heeft me ook sterker gemaakt plus ik genoot er ook wel van het voelde een beetje dubbel begrijp je bijna als thuiskomen) (leer moment voor mij geweest wel de 5 jaar die ik in de natuur heb gezeten) (je zou me bijna een survival expert kunnen noemen)

Ook leerde ik mijn inner plasmoid kennen zo leerde ik mijzelf op te delen wat niet heel slim was met alle wilde in de buurt want mijn pseudopod werd verslonden (sad) dus ik zette het ze maar allemaal betaald door te doen wat een van hen bij mij had gedaan, ik verslond ze allemaal stuk voor stuk te beginnen met de jongste de kinderen en werkte mijn weg naar boven (leeftijd gebonden) zodat de ouderen de ouders en anderen het allemaal konden zien. (dit was een speciale avond voor mij die ik dicht bij mijn hart koester)

Ook een leuk verhaal is hoe ik leerde dat een plasmoid niet alleen zacht hoeft te zijn maar zich zelf ook hart kan maken voor waar in hij in geloofd of harde objecten die hem proberen aan

te vallen. De grote les die ik leerde was dat je niet alles in je hoeft op te nemen en moet wegdrukken maar dat je dingen ook van je af kan slaan door een schild te kweken (letterlijk) en af en toe moet je gewoon op gaan in je omgeving door een andere kleur aan te nemen iets waarvan ik niet wist dat dat kan maar blijkbaar kan ik dat dus ja top.

Verder valt er helaas en gelukkig niet veel meer te vertellen over de vijf jaar die ik in het wild heb doorgebracht omdat ik alles en iedereen op mijn pad natuurlijk heb moeten vernietigen, uitroeien, afmaken, afslachten, met de grond gelijk maken, zijn of haar maker heb laten ontmoeten en heb moeten vermoorden. Maar jullie moeten mij begrijpen ik had geen andere keus ik moest wel ik kan niet zomaar mijn plan in gevaar laten brengen doordat een halve gare een wilde een niet wetende iets weet over mijn plan, het in gevaar kan brengen en zo mij in gevaar brengt, of nog erger dat alles wat ik heb moeten meemaken dat het allemaal voor niks is geweest nee, mijn familie is er niet meer dat die pijn die ik gevoeld heb en nu nog steeds voel mag niet voor niets zijn geweest.

Let op mijn woorden "mijn pijn zal
zorgen voor de hitte waardoor ik
overkook en alles en iedereen met mij
mee verbrand"

4 Dat wat ook wel jeugd wordt genoemd

Op het moment dat ik dit schrijf ben ik denk ik net dertig jaar oud en waarschijnlijk tegen de tijd at je dit leest ben ik dood (niet dood dood maar dood als in niet in leven maar wel intact) als het goed is ben ik dus dertig nu ik dit schrijf ik moet alleen wel bekennen dat ik het niet zeker weet plasmoids staan er namelijk om bekend niet bezig te zijn met leeftijden aangezien er geen eindtijd is voor ons meestal kiezen we daar zelf voor wanneer we stoppen met leven of nou ja de andere optie iemand anders kiest er voor dat wij moeten stoppen met leven (ik kies liever optie 1). Dat is de reden dat ik het niet helemaal zeker weet plus met het werk wat wij doen en wat ik wil gaan doen en wat ik al de hele tijd aan het doen ben is het ook niet fijn om bezig te zijn met leeftijden en wanneer we dood gaan beter is gewoon om de dag te plukken iedere dag en vast te houden aan blijde gedachte als in het ophangen van een vervelend iemand, iemand die bijvoorbeeld jouw hele familie heeft afgeslacht, maar ik draaf

weer door het punt is pluk de dag want elke dag kan je laatste zijn.

Maar over mijn jeugd, kort gezegd hij was kort maar gezellig. Lang gezegd ik had een goeie jeugd voor zover je een goeie jeugd kan hebben in een dungeon waar iedere dag mensen in breken en slachten.

Maar als jonge kubus werd ik al vrij vlot in buizen en pijpleidingen gedrukt om deze schoon te houden dit omdat ik klein was en het de beste manier was om te leren voor een jonge kubus, wat er allemaal in de pijpleidingen zat zal ik je besparen maar ik moet wel zeggen dat ik een hoop ongedierte en kleine wezens heb vermoord. Het was ook niet voor niets dat ik werknemer werd van de dag de week en daarna ook van de maand want ik was goed, heel goed niet een beetje goed niet gewoon goed maar heel goed. Daardoor groeide ik, ik werd sterker en omdat ik zo goed was wou de necromancer mij zo dicht mogelijk hebben bij zijn kantoor zodat het daar altijd opgeruimd was met tot gevolg dat ik allemaal stoffen binnen kreeg van zijn brouwers en mijn vermoede is dat dat er voor gezorgd heeft dat ik nu ben hoe ik ben namelijk niet de kubus van een

paar decennia geleden. Dat moet dus de grote factor zijn geweest die mij heeft gemaakt tot de sterke van slijm gemaakte persoon/wezen.

Maar dus heel kort en bondig gezegd, ik ben opgegroeid in een dungeon in de buurt van een machtige tovenaard waardoor ik niet zoals alle andere gelatine kubussen ben. En dit allemaal omringt met de personen waar ik het meest om geef mijn familie.

Toen ik nog een kleine kubus was vertelde mijn ouders mij wel eens korte verhalen door middel van hun pseudopods een soort mini tentoonstelling te geven. Zo vertelde ze verhalen over bovennatuurlijke goden en edele wezens, wezens die de meest bijzondere machten en krachten hadden, zo bezaten sommigen de kracht alles te doen stoppen of juist te laten beginnen. Zo bezaten sommigen de kracht om leven te scheppen of het juist te nemen. Zo zijn er vele oorlogen ontketend door dat goden en andere machtige wezens nog machtiger wilden worden of gewoon voor de sport. En ik weet nog dat ik daar uren, dagen naar kon luisteren vol verwondering. Maar

toen na die ene dag toen ik ze allemaal heb geroepen om hulp en er geen een kwam opdagen ik er in een klap helemaal klaar mee was, met alles alle goden en als het aan mij ligt en ik straks de kracht bezit dan maak ik ze allemaal af. Ik pak ze alles af ik reduceer ze tot atomen en schraap het hersen vlees uit hun schedels terwijl ze nog leven want ze zullen de zelfde pijn voelen die ik voelde toen alles van me was afgenomen en werd afgenomen tot in de eeuwigheid amen.

5 Over de dungeon waarin ik ben opgegroeid.

Mijn hele leven is mij verteld dat de dungeon waarin ik ben opgegroeid met mijn papa kubus en mama kubus de grootste was van allemaal, of ze de waarheid spraken dat weet ik niet (waarschijnlijk niet weet je wel niet hoe groot allemaal is) maar dat maakt allemaal niet uit want de dungeon was gigantisch dus voor mij maakte het niet uit want ik geloofde ze want hoe kon er iets nog groters zijn dan dit.

Met honderden verdiepingen (als ik een gok zou moeten doen dan zou ik zeggen zeshonderdzesenzestig) (666) en sommigen verdiepingen wel duizenden kamers sommigen weer met een geheime kamer in een kamer die dan weer een kamer had die een geheime doorgang had naar een andere plek in de dungeon of juist naar een heel ander gebied waar de dungeon ook weer zat waardoor je alleen via die specifieke kamer er kon komen. En iedere kamer had wel iets bijzonders dat gestolen kon worden. Dat was dus ook de reden dat de dungeon zo goed bewaakt moest

worden. En dat allemaal door een familie tot ja, je weet wel, dat ene kleine gebeurtenisje.

Maar het was niet alleen mijn familie die er zat (dat kan niet de dungeon was zo groot er moesten wel meerdere bedrijven zitten om et allemaal in orde te houden en goed te bewaken) er waren meerdere bedrijven in dienst veel meer bedrijven, maar geen een bedrijf mocht de diepte in bij het epicentrum van de dungeon om de necromancer te bewaken.

Toen het gebeurde, en ik doel hier op de grootte roof, plundering en afslachting van mijn volk die heeeeeeel veel bloed en dood en verderf met zich mee bracht toen kwam ik er achter dat je niet op alles en iedereen kan bouwen want die groepen die ook waren ingehuurd om ons te beschermen die waren er niet gevluht of erger misschien hielpen ze de vijand wel. Wij waren de nummer 1 dus als ik een gok zou moeten doen dan zou ik zeggen dat het wel een slimme zet zou zijn van ze een hele slimme zet om iedereen waar je jaren en jaren mee hebt gewerkt zomaar in een keer te verraden een rug in hun mes te steken.

Een slimme zet die ze nog duur komt te staan.

Maar de dungeon ik weet het nog goed ondanks dat hij makkelijk te bereiken was wou nog niet zeggen dat we heel veel bezoekers hadden de ingang van onze dungeon lag in het midden van alles het klopte allemaal precies als je keek op alle kaarten en je wees de dungeon aan op die kaart dan was het altijd het midden en niet heel gek ook want zelfs het diepste puntje van de dungeon zat in het midden van de planeet zelf en nu ook in het middelste stukje van jou hersenen waar het voor altijd geëetst blijft. Het was gewoon perfect tot dat het niet meer perfect was.

6 De zoektocht

wat ik wel niet allemaal heb moeten doorstaan, het is haast te veel om op te noemen, want er kan een hoop gebeuren in vijf jaar tijd.

Toen ik eindelijk uit de grond kwam gekropen moet het een grote schok zijn geweest voor een ieder die op dat moment in de buurt was. Ik kwam naar buiten en tot mijn verbazing was ik in een klein park midden in een stad. Mijn vermoedde verteld mij dat jullie al weten wat er is gebeurd met iedere levende ziel in dat miezerige stadje. (voor als je het nog niet beseft ik heb iedereen afgeslacht een voor een geen genade voor niemand niet zodat niemand weet dat ik er ben geweest beter het zekere voor het onzekere zeg ik maar altijd) dus ik had iedereen in het plaatsje balvarados afgeslacht gelukkig waren het maar een paar duizend mensen het was namelijk niet echt een welvarende stad dus eigenlijk moeten ze mij dankbaar zijn ik heb de wereld een dienst bewezen. Dit stadje balvarados lag centraal op een eiland met een uitstek naar een rivier die weer uitmondde op de zee wat goed

was voor de handel ondanks dat het stadje er weinig gebruik van maakte omdat ze eigenlijk gewoon onwetend waren maar ja daar kunnen ze eigenlijk niks aan doen maar toch wel weer snap je. Gelukkig lagen er wel wat boten in de haven (als je het een haven mag noemen er waren maar een paar boten daarzo) dus ik pakte een bood die wat weg had van een zeilboot maar deze boot was niet zomaar een boot dit was een speciale zeilboot die aangedreven werd door schildpadden, zeeschildpadden trokken deze boot vooruit alsof hun leven er van af hing. Ik nam deze boot mee naar het hoofdland van waar ik nu was het eiland waar ik namelijk nu op zat telde maar een stad en vier dorpen en eerlijk gezegd wat moet je daar nu mee ik moest naar drukkere plekken voor meer informatie meer kennis. Ik hees de zeilen en voer de haven uit naar sigressial het 9 continent van de 13.

Aangekomen op dit continent overspoelde mij gelijk een vreemd gevoel iets dat ik niet kon plaatsen op het eerste gezicht leek het alsof er niks aan de hand was, ik keek naar het kleine stadje penpolis en het voelde haast

alsof de tijd stil stond en het curieuze was de tijd stond ook daadwerkelijk echt stil er ging geen seconde voorbij en dit al voor miljarden jaren maar desondanks ging het leven er wel gewoon door alsof er niks aan de hand was. Ik kreeg direct een ingeving ik kon hier blijven, leren en plannen voor wat mijn volgende stap zou worden zonder dat ik ouder werd en zonder dat de tijd verder ging zonder mij dit was de perfecte plek om mijn wraak te plannen. De mensen in het tijdloze stadje dat penpolis heet waren hartstikke behulpzaam tot ik ze natuurlijk allemaal moest afmaken want ja geen getuigen. Ik kan natuurlijk geen losse eindjes hebben. Losse eindjes zijn alleen maar meer mensen die me in de rug kunnen steken en verraden en dat is nou net wat ik niet kan gebruiken maar wel wat ik kan gaan doen bij anderen.

Op sommigen momenten spookt het mij nog wel na hoor al die moorden die ik gepleegd heb maar tijd heelt alle niet lethale wonden dus ik overleef het wel geen stres. Plus het is natuurlijk een goeie drijfveer pijn bedoel ik dan.

Over drijfveren gesproken weet je wat ook een goeie drijfveer is.

(dat was een vraag)

Over verhalen gesproken ik zal nu eens een goed verhaal vertellen over wat er allemaal voor duisters rond gaat in het plaatsje penpolis door dat het al zo oud is heerst er ook veel duisters, kwade geesten, weerwolven, vampiers en allemaal andere narigheid gelukkig heeft de tijd er voor gezorgd dat ze allen een beetje hun eigen weg zijn gegaan waardoor dit kleine stadje of dorpje geen idee uit allemaal verschillende districten bestaat met elk hun eigen culten en groepen helaas maakte ik de fout om op een avond een ommetje te maken waardoor ik in gevecht kwam met 4 van de 6 culten waardoor ik nu vier verschillende vormen van lycanthropie in mij heb ik durf alleen niet te zeggen of het mij wel kan beïnvloeden aangezien ik natuurlijk geen mens ben en niet helemaal echt levend ben. Dus wie weet misschien speelt het een keertje op misschien draai ik zo maar in eens door en komt het echte monster in mij naar boven.

lets waar ik helaas geen rekening mee heb gehouden is dat als je zo lang leeft je een hoop dingen moet onthouden en als je een hoop meemaakt dan gaat het vroeg of laat gebeuren dat je dingen gaat vergeten en vergeten dat deed ik helaas wel ja dingen allemaal dingen weg gedrukt die nu af en toe via een droom of visioen naar boven komen maar meestal probeer ik dat toch te blokken met mijn gedachten.

En in mijn nog steeds voortzettende missie om alles en iedereen af te maken en etc. ben ik er wel achter gekomen dat het niet heel moeilijk is om te achterhalen wie de mensen zijn die mijn familie hebben afgemaakt ik ben er achter gekomen wie de avonturiers zijn ik ben er achter gekomen wie er achter de mega roof en moord zitten de groep xantorfs-13 ja ik weet het slechte naam maar ik heb hem niet verzonnen. Deze groep wilde staat in weide omtrek bekend om hoe ze alles om hun heen afslachten. En alles en iedereen die niet voldoen aan hun eisen wordt uit de weg geruimd.

De eerste die ik heb kunnen achterhalen of nou ja twee maar toch

een als je begrijpt wat ik bedoel, ik heb het gevoel dat je niet helemaal begrijpt wat ik bedoel wat ik bedoel is het is een iemand maar wel twee personen oké je snapt het nog steeds niet het is zeg maar een Siamese tweeling raaf persoon dinges. De twee een staat bekend als Huginn en Munnin de twee koppige raaf, en deze raaf persoon dinges vliegt meestal als een scout door het luchtruim op zoek naar nieuwe slachtoffers en schatten die de groep dan weer kan gebruiken voor het financieren van hun stomme praktijken. En altijd met zich mee dragend een hoofd van een oude man Odinn.

Dan is er nog de schildpad terugdenkend aan de dungeon als ik naar de grond kijk dan was er een spoor dat mij bijgebleven speciale sporen en na wat rondgevraagd was het overduidelijk, een schildpad en niet zomaar een, de cleric van de groep waarschijnlijk de medicijn man van de groep. En na grondig verder te hebben gevraagd en zelf nog wat in de boeken heb gebladerd kwam er een naam naar boven Asklepios het was een of andere nou ja het was een schildpad een bijna albino kleurige schildpad met een

bloedrood schild en als hij rechtop stond dan kon je op zijn buik een teken zien een git zwarte staf met daaromheen een gouden slang met smaragd kleurige ogen de slang leek wel van massief goud en die smaragden moeten echt zijn geweest dat moet gewoon. En om zijn nek droeg hij een zwart amulet en een zwarte ring had met allemaal vreemde symbolen er op. Om zijn middel een hele bijzonder riem die gewoon pure duisternis uitstraalde aan de riem hing ook een mythriel maliënkolder buidelzakje met daarin allemaal kleine diertjes van steen allemaal edelstenen diertjes levensecht.

Mocht ik hem ooit vinden dan gebruik ik zijn schild als pan om hem levend in te koken en dan lekker schildpaddensoep van te maken en natuurlijk op te eten.

Ook heb ik een derde iemand gevonden een reuzin of nou ja half reuzin van haar vaders kant reus haar moeder Diana meesteres van de jacht, de naam van deze reuzin skudi was dochter van vacher de reus van cashenon en met zulke genen ben je al gedoemd om een vervelend persoon te worden want met

de genen van een meester jager en een reus duurde het iet lang voordat ze jacht begon te maken op mijn familie en alles dat mij lief was.

Helaas ben ik er niet achter gekomen waar ze naar op zoek zijn en waarom ze nou juist naar onze dungeon kwamen iets zegt mij wel dat het een heel sterk artefact of artefacten moeten zijn waar ze naar op zoek zijn.

3 gevonden nog niet gedood nog 10 te vinden en 13 te doden.

7 De opvoeders

Dit is gelukkig maar een kort stukje voor de kleinere lezers onder ons

8 De opvoeders maar nu voor de echte lezers onder ons.

Dit zal nog steeds maar een kort stukje zijn maar ja ik moest gewoon het er even uit gooien als je begrijpt wat ik bedoel. Maar desondanks zal het een kort stukje blijven aangezien plasmoids gewoon heel snel zelfstandig moeten zijn kinderen in de plasmoid community worden gewoon heel snel in het diepe gegooid met als achterliggende gedachte dat ze zo het snelst kunnen leren. Ook denk ik dat het te maken heeft met hoe de voortplanting werkt voor de plasmoids want als twee volgroeide plasmoids zich samenvoegen en dan weer los maken wat je op dat moment overhoud is een hoopje ellende ook wel een baby plasmoid genoemd en omdat het letterlijk bestaat uit de twee ouders heeft het ook alle kennis van de twee

ouders en ook zo raak je emotioneel gehecht aan ze. En omdat mijn ouders erg veel van elkaar hielden en van mij (ondanks dat de periode maar heel kort was). Kort gezegd het leven van plasmoids is simpel en je moet van de korte tijd die je met elkaar hebt het beste maken.

9 De necromancer

Thanatos de necromancer, zijn vrouw erinyen en hun twee kinderen mors en letus.

Thanatos een necromancer die ook nog eens goed overweg kon met een zwaard was een geducht tegenstander voor een ieder die hem in de weg stond het was dus ook niet zo heel gek dat het halve universum hem dood wou en de andere helft het geprobeerd had e heeft gefaald. En tijdens de grote aanval zou het ze ook bijna zijn gelukt was het niet dat hij met zijn vrouw en twee kinderen heeft kunnen ontsnappen dat is de enige reden dat ze nog leven althans dat is wat ik denk. Niemand heeft ze meer gezien sinds die dag niemand heeft ,meer van ze gehoord sinds die dag niemand weer waar ze zijn sinds die dag.

Werelden heb ik moeten afreizen om op zoek te gaan naar ze tevergeefs. Terwijl ik ondertussen het nieuws volgde via ons oude raven uilen valken systeem ook wel R.U.V. maar na dat ik terugkeerde uit de ruimte waar ik 45 jaar heb gezeten in een zwart gat waar

de tijd langzamer ging heb ik mijn kansen op het vinden van mijn oude baas opgegeven. Dat omdat de kans dat ie op een heel gevaarlijke plek zat zo groot was dat het gewoon niet het risico waard was dus ik staakte mijn zoektocht.

Maar net toen ik alle hoop op had gegeven kreeg ik bericht via de R.U.V. mors en letus waren gespot ten zuiden van een dorpje bij althenen in de buurt aan de rivier de nyx ze waren daar gezien terwijl ze aan het roven plunderen en andere dingen aan het doen waren waaronder ook het verhandelen van kinderen. Toen bedacht ik mij iets, iets zij mij dat dit niet meer de mors en letus waren van vroeger maar dat iets in hen geknapt was waardoor ze nu corrupt waren het moet allemaal te maken hebben gehad met wat er toen in de dungeon gebeurd was. Ook denk ik dat ze na alles uit zijn op wraak en ik moet zeggen ik kan ze moeilijk ongelijk geven.

Gelukkig was dat niet het enige bericht dat ik binnen kreeg van de R.U.V. want een aantal weken later kreeg ik nog een bericht dit keer een mooi ontroerend bericht een bericht over een nieuw begin en wat is nou het beste begin, een geboorte natuurlijk en niet een maar twee nee niet twee maar drie in een keer ook wel een drieling genoemd de necromancer had niet stil gezeten in zijn afwezigheid. Drie meiden Alecto, Megaera en Tisiphone maar deze geboorte was niet zomaar bijzonder deze geboorte gaf niet alleen drie levens het nam ook een leven het leven van een jonge knul Orestes een eigenlijk iets wat onguur figuur hij had namelijk zijn moeder vermoord wiens naam ik je maar bespaar (klymtainnestra) die op haar beurt weer haar man had vermoord wiens naam ik jullie ook maar bespaar (agomemnon) toen hij in een bad zat. Dit allemaal omdat hij weer op zijn beurt hun gezamenlijke dochter wou opofferen (iphigenia) omdat hij een opdracht had gekregen (zijn woorden) van een god. Eigenlijk is het allemaal gewoon een hele nare zaak waar je niet al te veel aan moet denken. (ondanks dat ik dat nu wel doe besef ik mij en jullie waarschijnlijk ook nu jullie dit

lezen oké sorry het spijt me vergeet het
allemaal maar) ondanks dat alles leeft
de dochter nog als enige van de hele
familie maar als het aan de drieling had
gelegen dan lag ook zei nu onder de
grond, maar gelukkig waren hun ouders
daar om de drie net op tijd te stoppen.
Eigenlijk is het gewoon eind goed
algoed.

10 Verraders

De twee rogue plasmoid broeders die ons niet een maar twee keer hebben verraden nu en waarvan ik bijna 100% zeker weet dat ze ons voor een derde keer hebben belazerd.

Gains c. longius & marcus j. brutus de jonge, samen hadden deze twee broers ons twintig jaar geleden geprobeerd om te leggen en te verraden maar gelukkig tevergeefs dit allemaal toen ik nog maar een kleine kubus was. Zo hadden ze een geheime ingang laten zien aan wat rovers voor wat goud en het erge was nee het ergste van allemaal was eigenlijk dat toen ik ze er bij wou lappen ze me een leugenaar noemde en de schuld afschoven op mijn broers en zussen.

Zelf heb ik drie zussen brontie, anne en charlotte en wiliam en henry mijn twee broers ook zijn ze in deze volgorde geboren en ja dat betekend dat ik de jongste ben van het stel.

Maar dat is niet echte familie of nou ja het is wel echte familie maar niet de familie die je uit kiest want dat is het wel echte familie kies je die krijg je niet en misschien is dat wel de belangrijkste familie van allemaal.

Want we kennen allemaal wel de gewone krekel en de huis tuin en keuken sprinkhaan maar waar men het niet over heeft is de sprinkhanen plaag die een kleine beschaving bijna van de kaart af veegde jaren en jaren geleden. Die sprinkhanen die door een god gestuurd zouden zijn maar eigenlijk gewoon uit de ruimte zijn gekomen om een ieder af te maken en alles op hun pad te verslinden. Gelukkig was dit een ander universum helaas is de tijd daar gekomen dat ze nu ook hele universums aan het wegvagen zijn en eindelijk zijn ze hier gekomen of nou je ze eentje is er hier gekomen.

“de mensen in je leven, ze komen op de meest mirakuleuze manieren binnen gebanjerd en daar doe je niks aan, en er is maar een manier om weer van ze af te komen”

~blob

11 465 A.K.

Na decennia te hebben gewacht, te hebben geleerd en mijn plan te hebben beraamd is het eindelijk zover om er weer op uit te gaan uit het zwarte gat waar ik heb moeten wachten en wachten tot de tijd rijp was en ik er klaar voor was.

Ik kreeg namelijk bruikbare informatie over mensen die misschien te maken hebben gehad met de grote afslachting. Dus ik moest er wel heen en het mooie aan in de ruimte zitten is dat je overal heel snel kunt zijn want er zijn overal schepen met kapiteins die maar een ding willen namelijk weer terug naar hun eigen huis. Dus ik ging mijn weg naar een haven stad (helios) dit was een van de wat grotere haven steden hier en stond vooral bekend omdat het de stad was die het dichtst bij een van de zonnen zat. Het was een drukke stad met veel criminaliteit, gokhallen en ondergrondse gevechtshallen waarvan de grootste geleid werd door ruimte elven jack en tyler maar gelukkig waren ze niet heel bekend dit omdat niemand over de gevechtshallen mocht praten maar ik dwaal af. Dus ik zocht een pub op waar ik mij een lekker drankje liet

intappen en begon de pub rond te kijken op zoek naar iemand maar ik kreeg snel het gevoel dat ik niet de populairste was hier in de pub. Gelukkig had ik nog een klein beetje geluk op zak want nog voor ik mijn drankje had kunnen drinken hoorde ik twee mannen praten over een persoon die bijna ging vertrekken naar een planeet met een schip dat nog niet helemaal bemand was. Ik stormde de pub uit naar de haven toe, op zoek naar deze persoon met zijn schip. In de haven aangekomen zag ik een aantal ruimte vissers ik pakte er een bij zijn kraag en eiste hem dat hij me vertelde waar ik hem kon vinden helaas voor hem wist hij dat niet dus liet ik mijn vuist kennis maken met zijn luchtpijp, gelukkig voor hem wist zijn vriend wel wie ik bedoelde als excuus zei ik vertel het me maar dan trakteer ik jullie op een drankje bij de pub dus ik zo goed als ik ben trakteerde deze mannen op een drankje in de pub waar nog wat andere mensen me aan keken dus langzaam stond ik op liep naar de deur pakte wat plasmafotongranaten gooide die in het rond in de pub deed de deur dicht en barricadeerde deze weer
#geengetuigen

Dus ik haastte mijzelf naar de ruimte luchthaven en er was geen twijfel mogelijk ik had hem gevonden want er was mij verteld op zoek te gaan naar een schip met de naam felucca helemaal gemaakt van palm hout en zand kleurig en inderdaad daar lag ze een zandkleurig schip met in rode letters gespeld felucca met als kapitein achter het stuur een reuze sprinkhaan met een wit maar dan bedoel ik ook echt wit exoskelet met allemaal bloedrode tekens er op.

Zijn hele exoskelet zat er vol mee en toen ik vroeg of ik aan boord mocht komen hoorde ik een stem in mijn hoofd die toestemming gaf en zo ontmoette ik anacridian zoon van cyrtacanthacridinae leider van locus.

Dus zo begon mijn tocht of nou ja nu onze tocht. Na nog een paar dagen in de haven te hebben gelegen leerde ik hem goed kennen en kon ik mooi ondergedoken blijven schuilend voor de stadswacht want blijkbaar is moord, vernieling en brandstichting verboden hier.

Hij vertelde mij over zijn volk en hoe hij gestuurd was door zijn vader om als cleric zijnde zijn volk te genezen. Wat ik wel kon begrijpen is dat dat een enorme last was voor hem of nou ja voor wie dan ook te dragen op je schouders, ik weet dat als geen ander. Maar dit is niet mijn probleem en gelukkig maar want daar heb ik er al echt veel te veel van en ik moet je eerlijk zeggen dat ik er niet nog een bij hoef en dat is echt geen leugen.

Na dat de paar dagen in de haven om waren en het veilig was om te vertrekken vertrokken we eindelijk want het ijs onder mijn voeten begon aardig dun te worden. Zijn schip dat op dit moment goud en andere kostbare materialen vervoerde had een crew van 18 man waarvan acht man bediening vier man bewaking en zes man die de rest deed zoals het regelen van al mijn behoeftes. Het was een erg goed geoliede machine moet ik eerlijk toegeven en zo voelde het ook want de eerste paar weken in de leegte (ruimte aka space) we kwamen vrij weinig andere schepen tegen en met de bemanning had ik ook weinig interactie maar dat was een goed iets het gaf me

ook een zekere rust die ik erg nodig had.

De boot zelf bewoog zich voort alsof het gleeed over zandduinen van de planeet arrakeen met achter zich latend een spoor van goud geel stuifzand dat langzaam oploste in de vergetelheid van de zwarte zee.

We spoelen even verder naar waar er weer wat gebeurt dat wel je moeite waard is om te lezen.

Toen ik uit mijn slaap cabine kwam was het rustig nog rustiger dan normaal eigenlijk was het gewoon te rustig. Boven op het dek was geen bemanning te bekennen wat mij niet alerteerde. En toen zag ik het we vlogen langs een planeten gordel met allemaal BOEM! We werden aangevallen een enorme explosie in het onderruim van onder werden we aangevallen door een groep piraten, hun schip git zwart super slecht te zien in de ruimte. Hun schip had een hoofd zeil en twee uitklapbare grootzeilen die bloedrood waren (dit soort zeilen zorgen er voor dat een schip extra snelheid kan pakken van de zon goed als je ergens snel weg wilt)